

Louise Bokslag is geboren op 8 november 1922 in Bandung, NOI. Haar ouders waren Gerrit Bokslag en Rika Mineo. Ze had een drie jaar jonger zusje Frederika en een geadopteerd broertje. Haar vader was militair bij de KNIL. Hij overleed in 1942 in Tjimahi.

Louise zat gevangen in Kamp Kareës, in een wijk van Bandung. Ze was hier lid van de Stormvogels. Cap van Oyen gaf samen met Crien Bolhuis leiding aan de Stormvogels, een groep Pioniersters van zo'n twintig meisjes vanaf een jaar of zestien. De Stormvogels brachten wat plezier in het kamp. Ze hielden kringgesprekken waarbij ze op zelf geborduurde zitmatten zaten, met behalve hun namen ook symbolen van hun twee groepen erop – de perkoetoet, een Indische vogel die stond voor geluk, en vuurvliegen voor het licht. De motto's van de Stormvogels waren Waarheid, Reinheid en Trouw." De taken in het kamp varieerden: ze assisteerden zieke moeders en voerden voor de kleintjes operettes uit. Zo verlichtten ze de dagen.

Na de oorlog vond een deel van de groep elkaar in Nederland terug; toen Lady Baden-Powell op bezoek kwam wachtten de Stormvogels haar op Schiphol op. De kampjaren waren vormend voor het leven, nog tientallen jaren vonden er reünies plaats.

In de schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde uit 1948 staat een verslag van een kampvuur. De Indische Pionnen voeren hier hun opera de Drie Muskietiers op, die ze ook opvoerden in het Jappenkamp in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers – ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. 'Vast is de band die ons bindt'.

Nu volgt een zoetsappig stukje - naaikransjeswerk, daar behoef je geen pionier voor te zijn.. Maar dan komen de Indische pionnen met hun opera de Drie Muskietiers die ze ook opvoerden in het **Jappenkamp** in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers - ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. „Vast is de band die ons bindt”.

Ze spelen grappig en vol animo. Kostelijk is de snurkende waard. Ik moet er om lachen en ik krijg tegelijk een prop in mijn keel als ik bedenken hoe dit spel ontstaan is in de ellende van het **Jappenkamp**. Als je dit ziet dan denk je: er zit toch wel toekomst in het pionierswerk. De Muskietiers hebben hun aanvallers doorstoken. Hiep hoy!

Na de oorlog trouwt ze met Johannes Antonius Henricus (Jan) Spijkers. Louise is overleden op 3 augustus 1987 in Hattem en was toen 64 jaar oud.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Zitlap, Scoutingmuseum Rotterdam

[Louisa Bokslag \(1922-1987\) » Stamboom Bokslag » Genealogie Online](#)
[Gerrit Bokslag \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Gerrit Bokslag \(1895-1942\) » Stamboom Bokslag » Genealogie Online](#)

De Padvindster oktober 1946

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no 2, 1948 » 1948-02 - Pag. 10 | Delpher](#)

Indische padvindsters die tijdens de Japansche bezetting in het interneringskamp clandestien een padvindstersgroep vormden, zijn met hun leidster op Schiphol bijeengekomen om Lady B. P. te verwelkomen en haar een eigengemaakte mat met hun totems aan te bieden.

Foto A. Windig